

הכנסת העשרים וחמש

יוזם : חבר הכנסת איימן עודה

פ/6610/25

הצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (שינוי שיטת החישוב של דמי חניה בחניון), התשפ"ו-2026

1. תיקון סעיף 170ב1 – בפקודת התעבורה¹, בסעיף 170ב1 –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "לפי זמן חניה, כשהוא מחושב לפי דקות; בתשלום במזומן יעוגלו דמי החניה כלפי מעלה לסכום הקרוב בשקלים חדשים" יבוא "לפי יחידות זמן";

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "כי הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי אזורים מסוימים שיש בהם חניונים או לגבי סוגים של חניונים, ובכלל זה לגבי חניונים שדמי החניה הנגבים בהם נמוכים מסכום מסוים שיקבע בהתאם לאזור שהחניון נמצא בו, והכול כפי שיקבע בדרך האמורה" יבוא "משיקולי תחרות בענף ומשיקולי תחבורה, כי הוראות סעיף זה לא יחולו לגבי סוגים של חניונים או לגבי אזורים מסוימים שיש בהם חניונים, כפי שיקבע".

ד ב ר י ה ס ב ר

בתאריך י"א כסלו התשפ"ה (1 בדצמבר 2025) נכנס לתוקפו חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 136), התשפ"ה-2024 (להלן – תיקון מס' 136), שהסדיר את אופן גביית דמי החניה בידי בעלי חניונים. מטרת תיקון מס' 136 הייתה להגביל את הסדרי הגבייה כך שיותאמו למשך החניה בפועל, במקום המצב הקודם שאפשר קביעת תעריף שעותי. במסגרת זו נקבע כי יחידות הזמן הרלוונטיות לצורך חניה יהיו לפי משך זמן של 15 דקות, כאשר בתשלום במזומן יעוגלו דמי החניה כלפי מעלה. בנוסף, בעקבות התיקון, כאשר שר הפנים, בהסכמת שר התחבורה והבטיחות בדרכים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, מעוניין לקבוע שההוראות האמורות לא יחולו לגבי אזורים מסוימים שיש בהם חניונים או לגבי סוגים של חניונים, הוא אינו מחויב להתבסס על שיקולי תחרות או שיקולי תחבורה כפי שנקבע בפקודה לפני התיקון.

מטרת תיקון מס' 136 הייתה להקל על הצרכנים ולמנוע מצב שבו נוצר תמריץ שלילי שלא לפנות את מקום החניה בשל גבייה לפי שעה. אולם בפועל, עם כניסתו לתוקף של התיקון האמור, הדרישה לעדכון שיטת החישוב נוצלה בידי חלק מבעלי החניונים לצורך העלאת מחירים, ולעיתים אף להקפצה ניכרת של תעריפי החניה. השינוי בשיטת החישוב עצמו – מעבר לחיוב לפי דקות – אינו מחייב כשלעצמו התייקרות,

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

אולם במציאות של ריכוזיות גבוהה בשוק, השינוי שימש את בעלי החניונים ככלי להעברת עלויות עודפות לצרכנים.

במקרים מסוימים אף נרשמה העלאה של מחיר החניה היומית, למרות שהחובה לחיוב לפי דקות אינה נוגעת כלל לתעריף יומי, ומעידה על ניצול כוח שוק ועל פגיעה בציבור החונים בניגוד לרוחו המקורית של התיקון.

נוכח כל האמור, בהצעת חוק זו מוצע להחזיר את הוראות סעיף 1ב70 לפקודת התעבורה לנוסחן הקודם, כך שייכתבו כפי שהיו ערב כניסתו לתוקף של תיקון מס' 136, עד לנקיטת צעדים משלימים שיטפלו בליקויים התחרותיים בשוק החניונים, לרבות מנגנונים שימנעו מבעלי חניונים לנצל כוח ריכוזי כדי להעביר עלות עודפת לצרכנים לצורך גריפת רווחים. מטרת התיקון המוצע היא למנוע פגיעה נוספת בציבור החונים, עד לקביעת הסדר מאוזן יותר, שישלב בין הגנה על הצרכן לבין התמודדות אפקטיבית עם ריכוזיות השוק. לפיכך מוצע שמפעילי חניונים יהיו רשאים לקבוע את דמי החניה לפי יחידות זמן, וללא חובת עיגול התעריף או התערבות רגולטורית בצורת התמחור. כמו כן, ביטול תיקון מס' 136 יביא לכך ששר הפנים יהיה רשאי להעניק פטור מהוראות סעיף זה לחניון מסוים, רק בהתבסס על שיקולי תחרות או שיקולי תחבורה.

הצעות חוק זהות הונחו על שולחן הכנסת העשרים וחמש על ידי חבר הכנסת דן אילוז (פ/6358/25) ועל ידי חברת הכנסת נעמה לזימי (פ/6383/25).

הוגשה ליו"ר הכנסת והסגנים
והונחה על שולחן הכנסת ביום
כ' באדר התשפ"ו (09.03.2026)